

Προχτιυό ημείσιο οἰκονομικῆς προτιυῆς.

Η ισχυρή Ελλάδα και η ισχυρή κοινωνία ήταν και είναι για μας ο μεγάλος στρατηγικός στόχος, η μεγάλη πρόκληση, το πολιτικό μας όραμα.

Η λαϊκή ετυμηγορία της 22ας Σεπτεμβρίου έδωσε αυτήν την εντολή και η κυβέρνηση πήρε ψήφο εμπιστοσύνης για την πραγματοποίησή της.

Η ισχυρή Ελλάδα και η ισχυρή κοινωνία θα γίνει πραγματικότητα ως αποτέλεσμα μιας συνολικής προσπάθειας όλων των δυνάμεων του τόπου μας. Μόνο ως αποτέλεσμα ενός συνολικού σχεδιασμού όλων των πολιτικών και μιας κυβερνητικής πολιτικής που με συνέπεια και επιμονή να εφαρμόσει ένα πρόγραμμα σε συγκεκριμένο ορίζοντα με ρεαλιστικούς στόχους και ορατό αποτέλεσμα.

Σήμερα η Ελλάδα τρέχει ακόμη πίσω από ένα κόσμο όπου η παγκοσμιοποίηση της οικονομίας αποτελεί ήδη πραγματικότητα, ενώ διαγράφονται ήδη ξεκάθαρα δυναμικές παγκοσμιοποίησης και του πολιτικού συστήματος. Αναδεικνύονται νέα κέντρα λήψης αποφάσεων, πολλαπλασιάζονται οι αποφάσεις που παίρνονται αλλού αλλά αφορούν εμάς.

Επιθετικές οικονομικές πολιτικές, συσπειρώσεις πολιτικές και οικονομικές, πολυμερείς ή διμερείς, νέες δυναμικές επικοινωνιακής πολιτικής, κάθε μορφής νέες τεχνολογίες συρρικνώνουν τα σύνορα, αλλάζουν τον κόσμο, επιβάλλουν την διαρκή προσαρμογή.

Οι ανταγωνισμοί και οι αντιπαλότητες αποκτούν νέα περιεχόμενα, μετέρχονται καινούργια μέσα, αναπτύσσονται στη βάση ενός διεθνούς συστήματος κανόνων παιχνιδιού που μεταλλάσσεται κι αυτό.

Αυτό το σύστημα ορίζει όλο και περισσότερο τι είναι ισχύς τι είναι ικανότητα επιρροής των εξελίξεων, δείχνει ποια είναι σήμερα τα αποφασιστικά κριτήρια και μέσα άσκησης της κυριαρχίας των κρατών, πως επιδιώκονται ή προασπίζονται αποτελεσματικά τα εθνικά συμφέροντα. Η ισότιμη συμμετοχή μας σε όλα τα κέντρα λήψης αποφάσεων που είτε το θέλουμε είτε όχι επηρεάζουν την πορεία της χώρας μας, τις προοπτικές της κοινωνίας μας, το μέλλον όλων μας είναι πλέον προϋπόθεση εθνικής επιβίωσης, είναι η προϋπόθεση για την εθνική ανασυγκρότηση, για την δημιουργία μιας ισχυρής κοινωνίας, μιας ισχυρής Ελλάδας.

Αυτό το σύστημα σε ένα κόσμο χωρίς οικονομικά σύνορα επηρεάζει αποφασιστικά τις ροές των διεθνών κεφαλαίων και επενδύσεων άλλοτε μέσα από τους μηχανισμούς της διεθνοποιημένης οικονομίας και άλλοτε με αποφάσεις θεσμικών οργάνων.

Για παράδειγμα όλα αυτά τα χρόνια της ένταξης της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση οι εισροές κοινοτικών πόρων από τέτοιες αποφάσεις ξεπέρασαν σε ονομαστικές τιμές τα 6,5 τρις δραχμές πολλά περισσότερα δηλαδή απ' ό τι προβλέπει ο φετινός προϋπολογισμός για το σύνολο των δαπανών του κράτους για τις κάθε είδους ανάγκες λειτουργίας του κράτους και άσκησης πολιτικής για ανάπτυξη, για άμυνα, παιδεία, κοινωνικές παροχές.

Οι πόροι αυτοί μαζί με τους εθνικούς πόρους επέτρεψαν την δημιουργία πολλαπλασιαστικών αποτελεσμάτων παρά τις αδυναμίες και την σωστή κριτική που κατά καιρούς διατυπώθηκε για τον τρόπο χρησιμοποίησής τους.

Το σημερινό επίπεδο ανάπτυξης και ποιότητας ζωής θα ήταν ανέφικτο χωρίς αυτήν την διασύνδεσή μας με το διεθνές σύστημα και ειδικότερα την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Μέσα από αυτό το σύστημα θα αναδειχθούν και οι μόνες εφικτές πολιτικές κοινωνικού κράτους. Κι αυτό εξαρτάται από μας, από το πώς θα σταθούμε στο πηδάλιο των εθνικών πολιτικών.

Αυτό το σύστημα έχει στο επίκεντρό του την ανάπτυξη των εθνικών οικονομιών, την άμιλλα, την σύγκλιση των επιπέδων ανάπτυξης. Μόνο έτσι μεγιστοποιεί τα ωφελήματα για όλους όσους μετέχουν στο σύστημα. Μόνο έτσι αποτρέπεται ή περιθωριοποίηση. Μόνο έτσι διευρύνονται τα περιθώρια άσκησης εθνικών επιλογών και διανοίγονται εκ νέου δυνατότητες άσκησης ευρέων εθνικών πολιτικών.

Δεύτερη προϋπόθεση για την ισχυρή Ελλάδα για την διεύρυνση των δυνατοτήτων μας να διαμορφώνουμε όλο και περισσότερο εθνικές πολιτικές, είτε αυτές αφορούν την άμυνά μας, είτε τις προοπτικές μας στα Βαλκάνια, είτε τις αντιλήψεις μας για το νέο κοινωνικό κράτος, είναι η διαρκής επιδίωξή μας για μία συνολική αναπτυξιακή προσπάθεια που θα μας φέρνει όλο και πιο κοντά στα επίπεδα των άλλων ανεπτυγμένων χωρών.

Η προσπάθεια αυτή είναι άρρηκτα δεμένη με δύο στόχους :

Πρώτον να ξεπεράσουμε δομές πρακτικές και καταστάσεις που μας κρατούν δεμένους στην υπανάπτυξη, που μας καθηλώνουν στην τελευταία θέση μεταξύ των εταίρων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που εμποδίζουν τις υγιείς και δημιουργικές δυνάμεις του τόπου μας να κάνουν το ατομικό και συλλογικό άλμα προς τα εμπρός.

Δεύτερον να εκμεταλλευθούμε κάθε καινούρια δυναμική, κάθε εξέλιξη, κάθε ευκαιρία άμεσα να μαστε από τους πρώτους σε ευελιξία πρωτοβουλίας, τόλμη ιδεών, δράσεων, αποτελεσμάτων.

Για την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ όλα αυτά σημαίνουν δύο ακόμη πράγματα καθοριστικά : Ν' αφηγήσουμε το πολιτικό κόστος, να σεβαστούμε την κοινωνική δικαιοσύνη.

Κάποιοι πολύ εύκολα τα συγχέουν. Για μας είναι ξεκάθαρα.

Το πολιτικό κόστος πρέπει να αναλαμβάνεται με ρήξεις απέναντι σε κάθε είδους μονοσήμαντα συμφέροντα ή προνόμια ενδεδυμένα ως κεκτημένα δικαιώματα που στην πραγματικότητα καλούνται να τα πληρώσουν οι πιο αδύναμοι, η κοινωνία, η χώρα, οι προοπτικές των παιδιών μας.

Η κοινωνική δικαιοσύνη για μας αποτελεί αρχή με την οποία θα πορευθούμε μέσα στη συγκεκριμένη ελληνική πραγματικότητα.

Όλα αυτά εκφράζουν την λαϊκή εντολή της 22ας του Σεπτεμβρίου και αποτελούν την ευθύνη της Κυβέρνησης σ' αυτήν την τετραετία.

Πως συγκεκριμενοποιούνται :

Η κυβέρνηση έχει ήδη ολοκληρώσει το σχέδιο δράσης της σε όλους τους τομείς κυβερνητικής πολιτικής. Η ψήφιση του προϋπολογισμού φέρνει στο επίκεντρο την οικονομική μας πολιτική. Ποια είναι η πραγματικότητα και ποια η συγκυρία. Η πραγματικότητα είναι γνωστή, αφορά το επίπεδο ανάπτυξης, τις κοινωνικές ανισότητες, την παραοικονομία, την ποιότητα ζωής. Αφορά την απόσταση που μας χωρίζει από τις άλλες προηγμένες χώρες, τους ρυθμούς ανάπτυξης και κυρίως την έλλειψη ισχυρής θέλησης να κάνουμε γενναία βήματα. Η

συγκυρία είναι λιγότερο γνωστή σε όλες της τις συνέπειες. Αυτή τη στιγμή υπάρχει σε εξέλιξη η πορεία προς την Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Κάποιοι θεωρούν ότι αυτό ενδιαφέρει τους Ευρωπαίους, τους τραπεζίτες, τις κεφαλαιαγορές. Η πραγματικότητα είναι πολύ πιο σημαντική για όλους μας για την Ελλάδα και το μέλλον της.

Όλο και πιο ξεκάθαρα διαγράφεται η αυριανή προοπτική που θα προκύψει μετά τις τέσσερις μεγάλες διαπραγματεύσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης : Την Διακυβερνητική Διάσκεψη, την διαπραγμάτευση για την Διεύρυνση, την διαπραγμάτευση για τα Διαρθρωτικά Ταμεία, την ολοκλήρωση της ΟΝΕ.

Αυτοί που θα καταφέρουν να είναι στον στενό πυρήνα της αυριανής Ευρώπης, αυτοί θα μπορούν να ορίζουν αποφασιστικά και κυρίαρχα τις αποφάσεις και τις εξελίξεις για την πατρίδα τους και κύριος πόλος εξουσίας μέσα στην ένωση που θα επηρεάζει άλλες εξίσου σημαντικές αποφάσεις της Ένωσης, θα είναι ο κεντρικός πυρήνας των κρατών που θα μετάσχουν στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση.

Οι σημαντικότερες αποφάσεις για τις κατευθύνσεις οικονομικής πολιτικής θα επηρεάζουν καθοριστικά αποφάσεις για άλλες πολιτικές ροές κοινοτικών πόρων, χρηματοδοτήσεις άλλων πολιτικών φαινομενικά ανεξάρτητων, όπως π.χ. σε θέματα εξωτερικής πολιτικής και ασφάλειας. Ιδιαίτερα για μας που στις ιεραρχήσεις μας η αμυντική μας πολιτική και το κοινωνικό κράτος έχουν στρατηγική σημασία. Ιδιαίτερα σήμερα που βλέπουμε ξεκάθαρα πόσο εγκλωβισμένοι είμαστε μέσα στο αδιέξοδο σημερινό τρίγωνο της οικονομικής κατάστασης των αμυντικών αναγκών και της επιτακτικής ανάγκης για ένα νέο σύγχρονο κοινωνικό κράτος.

Σ' αυτό το κέντρο λήψης αποφάσεων η Ελλάδα πρέπει να είναι μέσα, είναι ζήτημα εθνικής επιβίωσης και προοπτικής, είναι η σημαντικότερη προϋπόθεση για την διασφάλιση εθνικών μας συμφερόντων.

Πρέπει με κάθε θυσία να είμαστε συνεπιβάτες στην ατμομηχανή των Ευρωπαϊκών εξελίξεων. Η οικονομική μας πολιτική είναι ο μόνος δρόμος για να το καταφέρουμε. Ο Προϋπολογισμός το πρώτο και αποφασιστικό βήμα στην κατεύθυνση αυτή.